

عنوان مقاله:

کارکرد سنت در دانش فقه

محل انتشار:

فصلنامه سراج منیر، دوره 6، شماره 21 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

محمد شعبان پور - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی (ره)، تهران

خلاصه مقاله:

در میان علوم لازم برای دانش فقه، سنت و احادیث اهل بیت (ع) مهم ترین منبع و علوم مورد میاز بعد از قرآن کریم و به عنوان یکی از پایه های ضروری اجتهاد به شمار می آید. با توجه به نقش عمده ی آن در فقه، مقاله ی پیش رو درصدد است تا با تکیه بر سنت و احادیث موجود و مطالعه ی دانش فقه به کارکردهای سنت در این دانش دست یابد. بدین منظور، ضمن تبیین برخی از کبادهای تصویر و تصدیق دانش فقه، تحقیق و تتبع خود را در دو حوزه فقه و فقها به عنوان کاربران و کارشناسان مسایل فقهی و به تبع آن، در اصول فقه به عنوان مسایل فقهی غیر منصوص متمرکز کردیم و کارکرد سنت در هر یک از حوزه ها را مورد بررسی قرار دادیم و در پایان، این نتیجه به دست آمد که سنت و حدیث در حوزه فقها توانست نظام مرجعیت فقهی شیعه را پایه گذاری و تثبیت کند و در حوزه ی فقه و مسایل فقهی منصوص، کاملاً نقش اثباتی و اعانتی ایفا نماید، ولی این نقش د حوزه ی اصول فقه و مسایل فقهی غیر منصوص، متقابل بوده است؛ یعنی گاه اعانتی و گاهی استعانتی بوده است.

کلمات کلیدی:

سنت، حدیث، فقه، فقها، مسایل فقهی منصوص، مسایل فقهی غیر منصوص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706826>

